

Erasmus+ élménybeszámoló

- Név: Szabó Bettina
- Szak,évfolyam: Szülésznő, 2. évfolyam
- Tanév: 2018/2019.
- Célország,város: Törökország, Sivas
- Fogadó intézmény: Sivas Cumhuriyet University

Egy törökországi városban, Sivasban tölthettem a tavaszi szemesztert az Erasmus+ programnak köszönhetően. Már gimnázium során figyeltem erre a lehetőségre, mert egyik barátnőm Finnországban tanult 3 hónapot és ő nagyon sokat mesélt róla. Barátnőm beszámolója alapján nagyon jó lehetőség, élete egyik legjobb időszaka, úgyhogy én is így indultam neki ennek a kalandnak. Reméltem, hogy sok barátot szerzek különféle országokból és sokkal folyékonyabban tudok majd angolul beszélni, ezek szerencsére teljesültek is. Január 29-én indultam a bécsi reptérről, Isztambulban szálltam át és onnan mentem Sivasba ugyanúgy repülővel. A Turkish Airlines légitársaságot választottam, és nagyon pozitív élmény volt első repülésemnek, szolgáltak fel reggelit és ebédet is.

A reptérre a koordinátorom jött ki értem a férjével, és vittek el a szállásomig. Egy hotelben laktam, más diákokkal, akik szintúgy Erasmus miatt jöttek, de voltak ott török diákok is egész félévben, illetve csak szállóvendégek pár éjszakára. A személyzet nem tudott angolul, de nagyon kedvesek voltak és próbáltak mindenben segíteni, ha probléma volt, bizalommal tudtam hozzájuk fordulni. Havonta 750 török líra volt a szállás (körülbelül 120-125 euró) és tartalmazta a reggelit minden nap. Meleg vacsorát tudtunk enni a szálláson, viszont azért már fizetnünk kellett, de nagyon jó áron volt és finom. Egyedül voltam Magyarországról, úgyhogy eleinte kicsit félve indultam neki, viszont ezáltal sokkal többet fejlődtem.

Számomra az volt a legnagyobb nehézség, hogy a helyiek egyáltalán nem beszéltek angolul, ezért nehéz volt fontosabb ügyeket intézni, viszont az egyetemen a nemzetközi irodában sokat segítettek, eljöttek velünk, vagy kerestek valakit, aki el tudott kísérni és fordítani. A helyiek is nagyon kedvesek és nyitottak voltak, így a Google fordító segítségével bevásárolni se volt lehetetlen. A nyelvi problémák elhárítására a nemzetközi irodából az egyik tanár tartott nekünk heti egyszer ingyen török nyelvi órákat, így köszönni, bemutatkozni és étterembe, boltba menni már segítség nélkül tudtunk, mert az alapokat és fontos kifejezéseket megtanultuk.

Közlekedés könnyű volt városon belül, még a második napomon igényeltem buszkártyát, amit végig tudtam használni, arra kellett feltölteni a pénzt és azzal lehetett fizetni a buszon

egyszerűen. Az egyetem területén volt ingyenes busz, amit a diák kártyánk felmutatásával tudtunk igénybe venni. A várost annyira nem jártuk be, csak a plázába mentünk el néhányszor mert az egyetem területén szinte mindent meg lehetett találni, illetve a városközpontban, ami 15-20 percre volt a szállásunktól.

A szálláson nem tudtunk főzni, mert nem volt konyha, de olcsó volt étterembe járni, 700 forintból már jól lehetett lakni, illetve hétköznaponként az egyetem menzáján volt ebéd ami 100 forint volt alkalmanként. Megkóstoltuk a török ételeket, ettünk sok kebabot és édességet, baklavát és künefét. A török kávé és tea egy napunkból sem hiányozhatott, bárhova mentünk megkínáltak velem.

A városban 2 kocsmajellegű hely volt, de oda csak egyszer mentünk el megnézni milyen. Az egyetem területéhez közel volt egy vidámpark, ahol fillérekért lehetett nagyon jól szórakozni. A kedvenc helyem a városban egy óriási park volt, ahol több száz hely volt kialakítva piknikezésre és grillezésre. Az első hónapban a nemzetközi iroda szervezett számunkra néhány programot. Bemutatták az egyetem területét, karaoke estet szerveztek, hagyományos török táncosok előadását nézhettük meg. A legjobb általuk szervezett program az volt, amikor elvittek minket síelni a közeli hegyre. Az egyetem angol klubja is szervezett programokat számunkra, filmnézések és beszélgetős estek keretében.

Az első látogatásom az egyetemre nagyon kellemes volt, mindenki meleg szívvel üdvözölt és kedvesen bánt velem. A 3 tantárgy mellett, amit felvettem hetente kétszer voltam kórházi gyakorlaton 12 órát, 3 részlegen (preop. és posztop.betegekkel, veszélyeztetett terhesekkel, majd a szülőszobán) mindenhol 1-1 hónapot. A szülőszobán töltött 4 hét alatt éjszaka műszakban is voltam és 7 szülésen lehettem bent. Ezekon kívül a mesterképzésen részt vevő szülésznő hallgatók órájára is bejártam az utolsó hónapban, miután véget ért a kórházi gyakorlatom. Nagyon kellemes volt a légkör a kórházban, a végzős hallgatókkal voltam beosztva, akik sokat segítettek. Májusban a városban került megrendezésre egy 2 napos nemzeti és nemzetközi szülésznő hallgatói konferencia, és felkért a tanárom, hogy tartsak előadást az Erasmus+ programról és addigi tapasztalataimról. Hihetetlen élmény volt több száz hallgató és tanár előtt angolul beszédet mondanom.

Összességében nagyon pozitívan értékelem a Törökországban eltöltött 4 és fél hónapot. Rendkívül sok új barátot szereztem, 2 orosz lánnyal nagyon szoros kapcsolatot alakítottam ki, velük heti szinten beszélek. Velük nagyon sokat utaztam az országban, ami rendkívüli, életreszóló élmény. Törökország annyira változatos, hogy lehetetlen megenni. Nyúzság nagyvárosok, tengerpartok és hegyes területek váltakoznak, melyeket mind érdemes meglátogatni. A kint töltött idő alatt sok tapasztalatra tettem szert, sokkal önállóbb lettem és közvetlenebb, emellett megtanultam értékelni azt is, hogy milyen jó itthon a családommal és barátaimmal.

Nagyon fog hiányozni a kinti életem és bátran kijelenthetem, hogy ez a pár hónap volt életem egyik legmeghatározóbb időszak, amit sose fogok elfelejteni. A különféle nemzetiségekből összeálló baráti társaság alkotta lékör leírhatatlanul különleges. Ajánlom az Erasmus+ programot mindenkinek, aki szeretni kiszakadni a megszokott mindennapi rutinból és érez kellő elszántságot, hogy belesöpöppenjen egy teljesen új világba, ahol senkit se ismer és életreszóló élményekkel gazdagodjon.

